

Sygn. akt XVII AmE 2/06

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2006r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Andrzej Turliński

Protokolant ref. staż. Paweł Kępiński

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2006r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z odwołania Piotra T

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi

na skutek odwołania od decyzji pozwanego

z dnia 18 marca 2005r. nr DPE 156/2005

I oddała odwołanie,

II zasądza od Piotra T na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji
Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt zł) tytułem zastępstwa
procesowego.

SSO Andrzej Turliński

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2005 r. sygn. akt DPE 156/2005 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odmówił przedsiębiorcy – Piotrowi T , prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „A ” z siedzibą w Ż udzielenia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo energetyczne polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

Podjętą decyzję Prezes URE dokonał następujących ustaleń i rozważań.

Powód w krótkim czasie popełnił dwa przestępstwa z winy umyślnej: przeciwko mieniu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów. Wynika to z dołączonej do wniosku koncesyjnego „Informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego” dotyczącej przedsiębiorcy, wydanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Zawiera ona 2 zapisy skazań Piotra T określających kwalifikacje prawne czynów zabronionych oraz orzeczone kary. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Z z dnia 18 lutego 2002 r. Piotra T uznano winnym przywłaszczenia powierzonych mu pieniędzy tytułem zaliczki na zakup samochodu osobowego w wysokości 1500 zł. Skutkowało to wymierzeniem w/w przedsiębiorcy kary 10 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata oraz grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10,00 zł. Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego w Z z dnia 28 stycznia 2004 r. przedsiębiorcę uznano winnym popełnienia przestępstwa polegającego na przerobieniu dowodu rejestracyjnego pojazdu, co doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem osoby poszkodowanej w wysokości 19500 zł. Na mocy w/w wyroku wymierzono przedsiębiorcy karę jednego roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata i 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu jednej stawki dziennej w wysokości 10,00 zł.

Według pozwanego okoliczność, iż osoba, która ubiega się o wydanie koncesji popełniła w krótkim czasie dwa przestępstwa z winy umyślnej: przeciwko mieniu oraz wiarygodności dokumentów nie daje podstaw do twierdzenia, że przedsiębiorca ten daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Istnieje zatem przesłanka odmowy udzielenia koncesji na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne oraz art. 50 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Od powyższej decyzji powód w dniu 01 kwietnia 2005 r. wniósł odwołanie, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o uwzględnienie jego wniosku o udzielenie koncesji.

Powód podniósł, iż adnotacje w Krajowym Rejestrze Karnym o skazaniu będące jedyną podstawą do odmowy udzielenia koncesji dotyczą spraw, które nie mają związku z obecnie prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Ponadto czyny wykazane w Krajowym Rejestrze Karnym zostały popełnione przed kilku laty, a szkody naprawiono. W związku z tym, zdaniem powoda, nie było ustawowej przesłanki do odmowy udzielenia koncesji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Rozważania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki były całkowicie uzasadnione. Stan faktyczny w całej rozciągłości dawał pełną podstawę do wydania zaskarżonej decyzji. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pełni podziela ustalenia i poglądy zawarte w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 50 ustawy - Prawo energetyczne, w sprawach nieuregulowanych przepisami tej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W związku z tym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prawidłowo zastosował art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który daje organowi koncesyjnemu prawo do oceny faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją.

W świetle bezspornych faktów popełnienia przez odwołującego się 28.03.2001r. oraz od 13.10.2002r. do 06.11.2002r. przestępstw z winy umyślnej przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów uwzględnienie odwołania nie było możliwe, gdyż odwołujący się nie daje rękojmi uczciwego prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej.

Zasadnie zatem Prezes URE w zaskarżonej decyzji odmówił powodowi udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Mając powyższe na uwadze Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia – art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu (art. 98 i 99 k.p.c.).

SSO Andrzej Turliński

Za zgodność z oryginałem
świadczy
SEKRETARZ SĄDU